

11. nap: Hétfő – Hűséges kötelességteljesítés

Ezen a héten házasságunkra, családunkra kiségyházként a nagy Egyház alasejtjeként tekintünk. Minden nap egy-egy területet szemlélünk, hogyan részesülünk a nagy Egyház küldetésében. A mai napon a mindennapi munkánkra mint hűséges kötelességteljesítésre tekintünk. Ezzel töltjük be hivatásunkat és ezzel is részt veszünk a világ megszentelésében akár a szakmánkban dolgozunk, akár otthoni feladatainkban tevékenykedünk. Szeretnénk az Ő országát építeni és az Egyház hitelességét ebben megmutatni.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Mennyei Atyánk, hadd történjen mindenkor velünk, amit Te terveztél el nekünk! Csak egyetlen vágyódást ismerünk, vezess minket bölcs terveid szerint! Az eszmény lebegjen előttünk, és formálja egész életünk, melyre minket szereteted teremtett, fessítsük meg érte minden erőnket. Engedj minket tüzes parázként izzani és a népekhez örömmel vonulni, a megváltás tanúiként harcolni, őket ujjongva a Szentháromsághoz vezetni. Amen.

A hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Olvasmány a korintusiaknak írt első levélből (1Kor 13, 1-13)

Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom. Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat, hitemmel elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek. Szét oszthatom mindenemet a nélkülözők között, odaadhatom a testemet is égőáldozatul, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem. A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély, nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel, nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében lel, mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel. S a szeretet nem szűnik meg soha. A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak, a tudomány elenyészik. Most megismerésünk csak töredékes, és töredékes a prófétálásunk is. Ha azonban elérkezik a tökéletes, ami töredékes, az véget ér. Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkodtam, mint a gyermek, úgy ítéltam, mint a gyermek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyermek szokásait. Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem mindent, ahogy most engem ismernek. Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Elmélkedés

„Hűséges, és még hűségesebb kötelességteljesítés...” - Kentenich atya arra buzdít bennünket, hogy a világban élő emberekként, a létapostolkodás által, imádságban megszentelve a mindennapi tevékenységeinket, munkánkkal szolgáljuk az embereket, és így a Mennyei Atyát.

Tetteim beszéljenek a hitemről. Isten nem önmagam, hanem mások számára, a családom számára, a környezetem számára teremtett engem. Nem kell tehát szűkmarkúan mérnem az időt, szeretetet, energiát, szolgálatot, hiszen ez létem célja és értelme, ezért a boldogságot is így fogom megtalálni.

Sok jószándékú, tennivágyó keresztény esik abba a hibába, hogy a másokért bevetendő energiáit kizárólag, vagy főként az egyházközségben, a szomszédban, de mindenképpen a saját otthona falain kívül használja fel. Sokszor otthon a gyerekzsivajban, a leterhelt, megfáradt házastársam mellett nehezebb helyt állni, mint távolabbi felebarátoknak segítséget nyújtani. Természetesen mindkét szolgálatra szükség van, de az otthoni, állapotbeli köteleességek előbbre valók. A létünk, az, hogy kik vagyunk, hol élünk, nagyban meghatározzák a feladatainkat. Ezekben és ezek által adhatjuk bizonyosságát Isten iránti szeretetünknek. „Éljetek szép életet a pogányok között, hogy meglássák jótetteiteket, és látogatása napján majd magasztalják Istent.” (1Pt 2,12) Az egész világot nem változtathatjuk meg, de oázis létrehozására mindenki alkalmas – tanítja Kentenich atya.

„A hétköznapiok szentje az életével még nagyobb hatást ér el, mint a szavaival.” (Kentenich atya). Ma majdhogynem „A keresztények élete az egyetlen Biblia, amit még az emberek olvasnak.” – írta Szent John Henry Newman bíboros.

Isten a természet törvényszerűségei által is szól. Ha az Isten iránti szeretet nagy, akkor ez kihat a hétköznapi élet természetes ügyeire is.

A szeretet kapcsolat Istenhez is és az emberhez is. Schönstatt lelkeségünk azt mondja: kötődés Istenhez, kötődés az emberekhez, kötődés a munkához. Így is fogalmazhatnánk: „Aki szeret, és jól végzi feladatát, az ismeri az Istent!”

Nem helyes, ha az asszony minden reggel szentmisére megy, amikor a gyerekeknek reggelit kell készíteni. Nem helyes, ha elhanyagolja a külsejét, mert úgy gondolja, Jézusnak nem számít, hogy milyen a frizurája. A természetet a természetfeletti összhangba kell hozni!

Sokszor két világról beszélünk: földiről és égiről. A mi utunk, hogy a két világból egyet csinálunk. Az Isten iránti szeretet kihat az emberek iránti szeretetre és a munka iránti szeretetre is. Az emberek és a munka iránti szeretet hozzásegít ahhoz, hogy növekedjék az Isten iránti szeretetünk is. Ez a mi utunk és feladatunk!

Bármit is csinálunk, azt rendkívül jó minőségben tesszük. Nem az a fontos, hogy mit csinálunk, hanem annak a minősége. Ne arra figyeljünk, hogy feltétlenül nagy dolgokat vigyünk végbe (természetesen az is kell), hanem arra ügyeljünk, hogy a minőség jobb legyen! Minőségi munkát végezzünk. Törekvésünk a kicsiben is hűnek lenni, sok kis dolgot még jobban csinálni. A szeretethimnusz arra hívja fel a figyelmet, hogy bármit is csinálunk, a szeretet lelkülete teszi értékessé. A szerető ember pedig a legjobbat igyekszik adni magából.

Egy szakembernél ugyanannyira fontos a magas szakmai színvonalra való törekvés, mint a jóindulata, kedvessége, amivel másokhoz fordul, mert a magas minőségű munkájával is szeret, szolgál másokat.

(Tilman atya nyomán)

A hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk! Szeretnénk az életállapotunk által neked ajándékozott feladatok elvégzésével is Téged szolgálni és dicsőíteni! Szeretnénk Neked és Veled boldogan elhasználni abban a feladatban, amit vársz tőlünk! Fogadd el és Te tedd mások számára gyümölcsözővé a munkánkat!

Szűzanyánk, Egyházunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.